

Vtorek, četrtek in soboto izhajajo in veljajo v Mariboru brez pošiljanja na dom

za vse leto 8 g. — k.
" pol leta 4 " — " "
" četrt " 2 " 20 "

Po pošti:

za vse leto 10 g. — k.
" pol leta 5 " — " "
" četrt " 2 " 60 "

Vredništvo in opravišstvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

SLOVENSKI NAROD.

Oznaniła

Za navadno trisporno vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska 1krat
5 " " " " 2krat
4 " " " " 3krat.
veče pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačati kolek (štampelj) za 30 kr.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo

Asocijacija „International.“

Pod tem imenom osnovano in v ogromnih razmerah obstoječe društvo mednarodnega združenja je zadnji čas, zlasti vsled dogodkov v Parizu, si pridobilo toliko dvomljive, da ne rečemo žalostne slave, da ne bode odveč, ako nekoliko o njem, sosebno pa o njegovi organizaciji spregovorimo.

Društvo se je pričelo l. 1863. Vsled nesrečnega poljskega upora ubéžni Poljaci v Londonu so namreč hoteli ustanoviti med seboj društvo, kteremu bi bil glavni nálog: vzajemna podpora. Pri mnogih posvetovanjih v tem oziru je pa bilo nazočih tudi več socialistov in po teh je prišlo tudi na dnevni red delalsko vprašanje in socialisti Eccarius, Marx, Sievers in drugi so napravili načrt, naj se ustanovi društvo z namenom, brez ozira na narodnost „splošno zlo“ odstraniti. Ta načrt so odobrili Poljaci, med kterimi je bilo tudi socialistov v obilnem številu, in tako je nastalo društvo „International“.

Društvo je naznanilo svoj program, po kterem je dolžnost vsacega delalca bojevati se za političen vpliv, politično moč v državi ter se osloboditi jarma kapitala. Te nove, nenavadne misli so pri delalcih padle na rodovita tla, kajti nikomur ni težko dokazavati, ka je prijetno po volji delati in po volji uživati, še menj pa delalcem, kterih stanje je v istini nepovoljno in treba množega preustroja.

V Nemčiji je bil malo poprej nastopil sloviti vodja delalcev Lasalle, kteri je svojo prikupljivo prikaznijo, svojo izvrstno zgovornostjo, izvanredno omiko in nekako drzovitostjo v obnašanju navduševal delalce za se in za svoje nazore. Njegovi nazori in navki so kazali delalcem pot in način, kako bode mogoče se rešiti svojega ubornega stanja, če tudi ne hipoma, pa vsaj gotovo. Siromaški tkalci v malem selu na Saksonskem so bili napravili prvo socijalistično društvo, potem so pa druga društva kar iz tal rastla. Tu je našlo društvo „Internationale“ povoljno ledino, v ktero je sejalo svoje ideje in kakor dan denes vidimo z velicim uspehom. Na Angleškem in Francoskem so bili delalci že poprej za ta načela pridobljeni, ravno tako v Belgiji in Švici, kjer je pri velicih tovarnah privrelo delalcev od vseh vetrov, kterim se je v primer stavilo bogastvo posestnikov tovarn in lastno siromaštvo ter tako vzbujala nezadovoljnost med njimi.

Prvi nálog društvu mednarodnega združenja je bil, si pridobiti privržencev kolikor le mogoče, neglede na razločke med francoskim, angleškim in nemškim socijalizmom. Ko so imeli že dovolj družabnikov po raznih državah, začeli so organizacijo.

Razdelili so namreč društvo v odseke, vsak odsek obsega eno deželo, da si so nekteri odseki tudi menjši, kjer to zahtevajo posebne razmere delalcev. Tako so za belgijski okraj Seraing, na Francoskem pri premogovih jamah v Verviers-u, v Nemčiji v Mühlhausen posebni odseki.

Glavni odseki so pa: angleški za celo angleško kraljevino, ameriški za celo Ameriko, francoski, belgijski, laški, nemški, slednji za Nemčijo in Švico, španjski itd. Po vseh deželah se je razširilo to društvo, kjer cvete veleobratnja, ktero pa povsod spremlja siromaštvo in revščina, kajti najvišemu bogastvu kot kontrast vsigdar odseva jok in stok. Celó v Kino so zanesli angleški delalci pojme o socijalizmu in pridobili mnogo dolgožitih vernikov. Le Švedska in Ruska ste menda do

sedaj neugodna tla za nazore in vpliv mednarodnega združenja. Švedska zbog tega ne, ker nima tovarn in veleobratnij tedaj tudi tacega siromaštva ne, Ruska pa, ker se tam širi poseben, mnogo različen socijalizem, Herzen-ov in Bakunin-ov nihilizem, ker Rusi trdé, ka so le njih nazori pravi ter da se mora pravi socijalistični prevrat pričeti le v Rusiji, od nje dobiti nagon, ker je tam najmenj mest, a največ kmetov.

Število družabnikov tega društva (cenijo angleški listi na 2,300.000, ktere razdele na posamezne dežele tako-le: Na Francoskem s Parizom 800.000; na Angleškem ravno toliko; v Belgiji 200.000; v Švici 60.000 v Nemčiji 300.000; Španjska 40.000; Italija 100.000.

Organizacija je strogo centralistična, glavno voditeljstvo biva v Londonu in načelnik mu je Karl Marx. Vsak odsek ima dolžnost, vsako leto predložiti natančno poročilo o delalskem gibanju v deželi, ustanovljati nova društva, sklicavati zbere in organizovati „strike.“ V vseh važnejih zadevah pa dobivajo odseki povelja od glavnega voditeljstva, ktero tudi vrednika za delalske časnike imenuje in nastavlja načelnike merodajnim društvom.

V delalskih društvih se sicer načelniki volijo, pa le na videz, ker nikdar se ne vleče drugo ime s šarice, nego po glavnem voditeljstvu predloženo. Nikdo med družabniki ne sme imeti lastnega mnjenja, ampak podvreči se poveljem, to zahteva disciplina stranke. Ta disciplina je pa jako trinoška, despotična in v svojih sredstvih ne sosebno zbirčna. Gotovo je, da bi se v Parizu ne bile godile tako grozne barbarične reči, da ni dalo glavno voditeljstvu v Londonu tako povelje, vsled kterega, bi se bil — da so imeli uporniki časa in moči — razdjal in požgal ves Pariz.

Kdor se ne drži pravil in ne spoštujejo prevzetih dolžnosti se izključi in preverjeni smo, da bi Bebel v državnem zboru nemškem ne bil storil znanega izreka, ako bi mu ne bila pred očmi osoda Tolain-a, poslanca francoskih delalcev, kterega so sramotno pahnili z društva, ker ni hotel zagovarjati pariških besnosti.

Denarne zadeve tega velikanskega društva so jako ugodne, samo po prineskih družabnikov, kteri plačujejo po 2 gold. na leto, dobé vsako leto 4,600.000 gold. v blagajnico, bogati družabniki pa plačujejo večé doneske. In bogatašev šteje društvo mnogo. Razve znanih Ledru-Rollin, Cernuschi, Louis Blanc i. t. d., ki so milijonarji, so vpisani v to društvo ljudje, o kterih bi to nihče ne mislil.

To je v kratkih črtah osnova društva, ktero vodi gibanje delalcev celega sveta, na ktero stavi proletarec vso svojo nado. S tem ogromnim materijalom ljudi in denarja bi društvo „Internationale“ utegnulo res mnogo hasniti, da ni zagazilo na kriva pota, da ga ni omamila strast do nadvladanja. Ni mu načelo ravnopravnost, uravnava in rešenje socijalnega vprašanja, ampak terorizem delavcev vsem stanom nasproti, boj in požar vsemu, kar ne stopa pod njegovo zastavo.

Sicer pa upamo, da se bode v tem oziru še kaj obrnilo na bolje, da se delalski krogi sčasom vsaj nekoliko ohladé, zlasti, kedar se bodo vlade jele pečati z njihovimi razmerami in odločile potrebne postave o delu in plačilu, ktere bodo delalca varvale pogina in mu odločile vsaj nekoliko ugodnejše stališče.

Protifederalci.

Koliko preglavico užrejuje ustavovernežem Ho-

henwartovo pogajanje s Čehi in Poljaci, kako se boje vsakoršnih koncesij še bolj pa za obstanek Avstrije neobhodno potrebne sprave, kako Prusákom preseda že golo imenovanje federalizma, se razvidi iz tega, da dunajski listi vsi prek s posebnim veseljem in nekako ostentativno navajajo članek iz „Volksfreund“-a, pisan proti federalizmu, kakor bi hoteli s tem dokazovati, da je federalizem nemogoč, zlasti tedaj, ako „Volksfreund“-u ni povšeči.

Do zdaj nazovi — liberalcem tako zaničevani vitez „Volksfreund“ je ugoden soborilec proti federalizmu, in po svoji navadni taktiki, ktera vsakoršno sredstvo odobrava, se popolnem strinjajo z razlogi, ktere navaja novi zaveznik. Preostaja jim zdaj še „Hans Jörgel“, ako še ta vrže svoje mastno mišljenje na tehtnico, potem je zmaga gotova, ustava rešena in neskončno bo veselje v taboru naših prusakov.

Vsakako pa je zanimivo čitati razloge, peljane v boj proti federalizmu. Prvi in glavni vzrok proti federalizmu vidi „Volksfreund“ v tem, da katoliške kazine na Dunaji ne napredujejo, da so temu krive federalistične ideje, da dunajski družabniki kazin ne morejo biti nikakor za federalizem, ker bi vsled njega Dunaj propal in postal malo mestice.

Že to kaže, da so dotični gospodje še politični otroci, kterim je obstanek malega društva več nego cele države, še bolj pa kažejo svojo sebičnost s tem, izrazeči bojazen, ka bi Dunaj utegnil postati malo mesto. Katoliška kazina in Dunaj naj bi edina odločevala obstanek Avstrije na škodo vsih narodov. Ta razloga sta, kakor vsi drugi, ničeva, katoliška društva so obstala in bodo obstala brez in pod federalizmom, — mislimo, da pod slednjim še bolj nego zdaj — ravno tako tudi Dunaj, kajti Dunaj ima izvanredno srečen položaj, toliko trgovino in obrtnost, da bode obstal, ako bi ga tudi zapustile vse oblasti, kar pa ne bode tako hitro. Enak krik se je bil razginal tudi pred spravo z Ogersko in vendar se skazal tako ničevega, kakor sedanj, kajti Dunaj je ne le obstal, kar je bil, marveč dan na dan narašča.

Da so pa Dunajčanje navajeni na blesk in bogastvo mu radi verjamemo, še bolj pa, da bi se tega neradi znebili, kajti zadnjih misli bi utegnila biti velika večina ljudi.

Da bi federalizem nasprotoval katoliškim idejam še nihče dokazal ni, še manj pa „Volksfreund“ in njegovi patroni in nekako smešno je čuti nasvet, naj se katoliška društva s politiko ne pečajo, ker politikovanje moti edinost, slogo. Kolikor nam znano, so vsa katoliška društva osnovana z izrečenim namenom, pečati se tudi s politiko in gotovo je, da je vsacemu katoličanu dolžnost biti dober državlján in kot tak ne prezirati političnih dogodeb — ter računati z danimi faktorji.

Vsi ostali razlogi so podprti enako logiko, kar je tudi naravno, kajti kjer primanjkuje istinitih dokazov, tam se kličejo na pomoč sofizmi, šepavi razlogi ali pa če so se slednji tudi že porabili, se ponosno zakriči: Da premaga federalizem, potem Avstrija ne more več obstati, on je finis Avstríae! In tako je članek in dokaz gotov, kteri pa ravno nasprotno dokazuje, nego se je nameravalo.

Da je bil „Volksfreund“ nam Slovanom vsigdar nasproten in gojil svojo politiko je že stara reč, da je pa tako malo političen, tako malo praktičen, da se druží rajši z liberalci nego s federalisti tega bi nihče ne bil pričakoval. Škoda pa ni nikakoršna, kajti stranka

„Volksfreund“-a je ravno zbog slabe in čudne politike dan za dnevom menjša in ona ne bo nikdar odločevala, se bo li uvel federalizem ali ne.

Veseljje dunajskih listov nad izjavo tega zaveznika je tedaj tudi le slabo prikrita žalost in zloba, da se dan denes svet nekoliko drugače suče, nego bi oni radi. —

S tem in enacimi članki si je „Volksfreund“ že davno potratil zaupanje in upljiv, sedaj niti murna ne privabi na dan, pri nas pa se je storil nemogočega, kakor „Vaterland.“

Dopisi.

R. Iz Ljubljane 27. junija. [Izv. dop.] Da Vam tako dolgo že ne dopisujem, temu je uzrok, ker imate stalnega i to jako dobro podučnega dopisnika, kteremu so do dobrega znane vse slabosti naših nemčurjev. Vrh tega pa je Ljubljana nekako konservativno mesto, ktero se suče le v vsakdanjem tiru. Vse življenje, vse dejanje in nehanje obstoji le v veseljah, društvenem življenji, le kedar zborujejo deželni poslanci, je malo živahneje. Tako bi Vam tudi denes le mogel popisovati veselico, namreč praznovanje Guttenbergovega spomina, ktero so napravili stavci in tiskarji. Veselica je bila lepa, dostojna, mnogo naroda se je sešlo na rožniku, petje je bilo krasno in nič ni kalilo splošnega veselja, negoli nekoliko neugodno vreme. Da bi Vam to bolj obširno popisaval, nikakor ne kaže, kajti taci obširnih popisov smo že premnogo brali, vrh tega bi se podal v nevarnost, da se komu, kterega bi pri natančnejem popisovanju prezrl in ne pohvalil, zameril, kar Bog obvaruj, kajti jaz sem tako poštena slovensko-ljubljanska narava, da se nikomur in nikdar ne zamerim, marveč da, če me kdo bije ob desno lice, mu po besedah svetega pisma nastavim še levo, da je ravnotežje uravnano. — Nenavadno zanimiva pravda proti Andreju Domenig-u, Emiliji Domenig-ovi in Josefu Domenig-u je končana. Andrej Domenig je zbog zločinstva goljufige in zakrivljene krive obsojen na šest let težke ječe s postom, njegova supruga in Jožef Domenig zaradi zločinstva goljufige vsak na dva leta težke ječe s postom. Domenigov tast Schmidl pa je nekrivega spoznan. Proti zadnjemu spoznanju je državni pravnik naznanil upor, kar vsaj nekoliko pomiruje vsled te pravde in pri njej razvozlanih spletkarij žaljeno javno mnenje. Ta pravda je v pravem svitu pokazala značaj in cenično, nesramno ravnanje vseh obtožencev v kupčijem oziru, kar je zlasti gledé Andreja Domeniga napravilo posebno neprijeten vtis, ker se je pri vsej kupčijski

nesposobnosti, nespretnosti in neumnosti pokazala njegova hudobija, akopram je bil pred obtožbo med najodličnejimi nemčurji, kakor se pravi „tonangebend“. Obče se obžaluje, ka se Domenig-ova pravda ni obravnavala pred porotami, zlasti kar se tiče kot nekrivega spoznanega gosp. Schmidl-na, kajti potem bi bil izid za njega ves drugači. Sicer se pa sploh čestita tukajšnjemu nemčurškemu kapitalu in inteligenci, ka ima tako sijajne zastopnike kakoršen je Schmidl. Prosit! — Če bi Vam hotel še kaj posebnega poročati, moral bi začeti o vremenu, ali da sem še bolj interesanten in pikanten posnemaje „Tagblatt“ in „Laibacherico“ o Bergheerovem ne ravno izvrstnem gledališču, o požarih, vtonjencih, ali pa o številkah vlečenih v zadnji tržaški loteriji, ktere pa že itak veste. V narodnem taboru se premiče brez posebne premembe dan za dnevom naprej kakor jagode na paternoštru, kakor je bilo vlani o tem času, tako je tudi še letos, kakor se je pred mesci čakalo, da nam pride na pomoč kaki „deus ex machina“, tako se še dan denes, nikjer ni prave „initiative“, vse čaka le na to, kako bo Hohenwart „doprinesel svojo diplomatično črno kunšt“ in kako nam bo on vse storil hipoma, kar smo mi tečajem let zamudili ali zanemarili. Sicer pa živimo v božjem in Bismarckovem strahu ter skrbimo za svoja grešna trupla vsak po svojih močeh in zmožnostih. Drugokrat več in morebiti — pikantneje.)*

Iz Ptuja, konec junija. — (Nekaj o uradniški spovednici.) — Izrekla se je že v tem listu želja, da bi se kdo v Ptui oglašil, ter o tukajšnjem uradovanju gledé na slovenski jezik kojo spregovoril. — Prepustivši obširniše in natančnejše poročilo drugim, naj le to omenim, kar sem sam v djanskem delovanju skusil. —

Pri tukajšnji c. kr. okrajni sodnji se redoma nikakor slovenski ne uraduje, temuč nemški, kakor drugod. Uzroki temu pa niso taki, kakor drugod. Tu je namreč edini uzrok le ta, ker ni videti nobenih slovenskih vlog pri sodnji. Ako pa vendar jedna ali druga tje zajde iz kake pisarne, se gotovo tudi v slovenskem jeziku rešuje. Na podlagi slovenskih tožeb so se zapisavali slovenski zapisniki, se je izdala slovenska razsodba. Na podlagi te slovenske razsodbe so je vložila nova slovenska prošnja, ki je spet dobila slovenski odlok itd. — U tem primerljaju je tukajšni sodnik, deželni svetovalec gospod Miroslav vitez Schildenfild sam vodil pravdo. Njegov pismeni jezik je čista slovenščina v natančni pravniški obliki.

Vsi drugi sodnijski uradniki dobro razumejo slovenski, bi tudi pisali, ko bi imeli prilike; pa priznati moram, da bi zato vendar delo malo bolj po časi šlo

*) Nam bo jako drago.

Vredn.

od rok, ker je tukaj okraj skoraj tolik kakor mariborski in imajo tako malo delalcev. Vse veliko delo pride le na malo pravnikov; ti pa zato ne morejo še poleg kultivirati slovenski jezik. Mislim pa vendar, da je ta na Štajeru edina sodnija, ktera se slovenske vloge nikakor ne boji.

Pa je precej drugih, ki se takih vlog vendarle bojijo; to so naši nasprotni odvetniki. Primerljaj: Pride slovenska tožba na podlagi slovenske zadnje naredbe v roke g. dra. Strafelata. Ugovor njegov je seveda nemški, ker slovenski jezik le „für gewisse Ideologen“ nako vrednost ima. Pa mož je vendar „pravičen“ in si še nenadoma želi slovensko razsodbo, prosečsodnijo: „das löbl. k. k. Bez. Gericht geruhe die Gegnerin wo möglich auch in der slovenischen Sprache abzuweisen.“ — Na tak ugovor sledi spet slovenska replika, na-njo pa nemška duplika in tako ima sodnik nekaj pred sebo, kar ni miš ne tič. — Kdo bode potem z veseljem slovenski pisal? Stranke same naj tirjajo od svojega zastopnika, naj tudi slovenski piše, ker bi ga drugače ne pooblastile; potem naš jezik ne bode več tako zasmehevan.

Naj še pristavim, da skoz te vrstice nisem hotel nobenemu tukajšnjih gg. uradnikov škodovati in jih zavoljo znanja slovenskega jezika pri viših sodnijah zažiti, ker se mi jako dozdeva, da je vednost slovenskega jezika velika „macula“ pri naših uradnikih, ktera ima za posledico, da takega, slovenski uradujočega sodnika koj pošlejo v „Hartberg“ ali na kakov drug trd breg; med tem pa le nemški uradujočim sodnikom postiljajo na blazine ter jih pošilajo za plačilo njih „zaslug“ za —? — na viša sodišča. —

Nisem se pa tudi hotel zameriti skoz te vrstice slovenskemu narodu, ako bi imele za posledico, da bi se nam takoj trdnemec urinil na tukajšnje sodišče à la Hofmann in Sock in spe v Mariboru, med tem ko izvrstni slovenski pravniki zastoj prosijo ter prosijo za službo, pristojno njihovi izdani delavnosti.

Iz Šmarja, 26. jun. [Izv. dop.] (Še enkrat Tomšičev spominek.)* Vašemu dopisniku iz Celja ni bil po volji moj nasvet, da naj bi se rajnemu Tomšič-u staval dostojin spominek na pokopališču, večidel nabranih novcev pa bi se naj porabil za literarno ustanovo. Na ta dopis nisem hotel prej odgovoriti, preden nisem pozvedaval, kaj drugi darovatelji mislijo o tem nasvetu. Med tem sem imel priložnost, se pogo-

*) Ker se je že debata o tej zadevi pričela si ne moremo kaj, da bi ne dali prostor temu dopisu, akoravno nam dohaja mnogo in to izbornih glasov, ki ravno nasprotno zahtevajo. Sicer si pridržimo v tem oziru pri prilici povedati mnenje dotičnega odbora, kakor tudi svoje. Vredništvo.

Listek.

Josip Jurij Strossmayer.

(Po „Svetožoru“ posnel Lavsl. Gorénjec. — Podgoričan.)

(Konec.)

Ko je Schmerling rogovilil, naj smemo omeniti Strossmajerjevo žurnalističko vojsko s kardinalom Havelikom zaradi povabila v državno svetovalestvo. Neprestrašeno spominjamo čitatelje na sodbo o februarjem patentu. Boj, ki ga je pismeno vodil Strossmajer, ta boj je vladika tudi ustmeno gojil 1865. leta v zboru, sklicanem po Schmerlingovem padci. Kako veljavna je bila njegova politiška modrost, to nam najboljšje priča to, ker so ga izvolili za prvosednika regnikolarne deputacije, ki je aprila meseca 1866. leta šla v Pešto, zato da bi se tam pogovorila z ogrsko komisijo o razmerji troedine kraljevine k ogrske kroni. Vladika in vse poslanstvo so zagovarjali samosvojstvo svoje kraljevine, Ogrri pak bi jih bili z nekovi koncesijami radi vjeli v svojo past. O takovih okolišnostih obravnavanje ni steklo, deputacija se je torej vrnila v Zagreb. A po vojski 1866. leta so se Ogrri izpolnile želje, vstal je bil duvalizem. Vlada je znala, da je vladika strašen sovražnik takej vladnosti, za tega delj se je potrudila, da je najviše kroge pregovorila, da so mu nasvetovali, da ne bi zahajal v zbor. Strossmajer se je tedaj vzdignil maja meseca 1867. leta in odšel v

Pariz. Ali hrvaški zbor je ostal resen, resen svojim zahtevam: v svojej adresi 18. dan maja meseca 1867. leta je razodel, da ni živa duša troedine kraljevine ne sme vdeležiti se carjevega kronanja v Pešti, ko hitro se ne zadosti kraljevini, to je: njenim vladnim pravicam. Vsled tega so zbor bili razpustili 27. dan maja meseca, vladika pa se je vrnil domu.

Po tem dogodjaji so se Ogrri jele sline cediti po troedini kraljevini; da bi se jim prežnja posrečila, upotrebljali so vsakojaka sredstva. Kedor koli jim je bil na poti, brz so ga ali pahnili z njegove odločne stopnje, ali pa so ga oslabili, omajali, podkupili, kar je sploh navada slabim politiškim značajem. Zvlasti jim je bilo do tega, da bi blagodejnost pred prag ne posijala vsem tistim, ki so bili na nogah 1848. in 1849. leta, pa da bi tačasne srbski-hrvaškega naroda zasluge za državno brambo ne imele kake moči do ogrskih agitacij. Zaradi tega je slovo dobil ban baron Šokčević, odgojenec Bachove soustave in prijatelj centralizmu; na njegovo mesto je šel baron Levin Rauch, madjaron, človek, kteremu ni bilo nobeno sredstvo preslabo v dosego svojih sebičnih namenov, iz kterega je izborna sošel program madjarske politike. Vstalo je bilo ob njegovi vladi strašno preganjanje: reve so bile vse — kakor koli odvisne narodne duše, ki se niso požurile bile, torej — ki so zamudile v naročje vjeti se novi vladi. Marsiktera družina bi bila morala tačas boriti se z ogromno revščino, da, ne mara bi bila marsiktero

celo obupnost umorila, da vladika ni svoje darežljive roke podajal preganjancem in sužnjim. Njegova radosnost in dobrodejnost je v tem oziru vredna več hvale in bodrejšega čutja, zato ker je bil zavetnik takovim ljudem, ki niso pregrešili se sami, — ljudem, ki so bili pravi mučeniki.

Strašansko terorizem je brzdal obče nevoljo, splošno razgretost, ki jo je plodila Rauchova prekanjenost. Izdajalstvo se je zaleglo povsodi tako, kakor se zaseja plevel, da človek svojih misli ni smel oglašiti nikdar vendarle je Strossmajerjev vpliv bil dosti mogočen. Zato pa so njegovi vrazi sklenili med narodom zadušiti priljubljenost do njega, — odločili so, da morajo njegovo ime pooblačiti vsemu svetu. Radovedni, omikanejši narodovci gotovo še pomnijo, kako so začeli grditi tega velikana, kakor na kako znamenje. — Njegovo vnenje in zasobno življenje so blatili novinarski članki, ktere so posnemali ali ponatiskovali različni njemu in slovanstvu sovražni novinarji. Podkupljivo novinarstvo ga je obiralo, kedar in kder ga je le moglo; očitali so mu priprostosti — čem množnejše, tem hujše; njegova izvestija, njegove besede so pačili, kakor so le mogli, njegove dobrodejnosti so poniževali in sumničili: a vse to se je godilo zato, da bi mu bili ime uničili; da bi bili umorili spomin na-nj; da bi bila narodu vgasnila ljubezen do njega. Da, njegovih sovražnikov celo ni bilo strah, da so očito kričali, ka mora zgubiti svojega stanu čest in stopnjo.

varjati z veljavnimi rodoljubi in reči moram, da nisem ne enega našel, kateri bi bil z nevoljo sprejel moj nasvet, kakor trdi Vaš dopisnik, temuč vsi se zlagajo v tem mnenju, da bo Tomšič-eva imé dalje živelo v slov. narodu po literarni ustanovi, kakor po najlepšem spominku na mariborskem pokopališču, ktere ga bo le malokdo videl in ki se v kratkih letih lahko razruši. Vse drugače bi bilo, ko bi se toliko novcev nabralo, da bi se v mestu stavil spominek. Na pokopališčih pa se navadno ne stavijo velikanski spominki, ampak le tolikošni, da zaznamujejo mesto, kjer truplo počiva. Če se zaradi Vodnikovega spominka nič ne stori, naj to zagovarja dotični odbor; Tomšič-evi spoštovatelji pa bodo gotovo skrbeli, da se Tomšič-eva ustanova takoj razpiše, kakor hitro bo znesek nabranih novcev 1200—1500 f. Sicer pa odločivno besedo le ima zbor darovateljev; torej bi dobro bilo, da bi sedanji odbor, ki nabira novce, sklical občni zbor darovateljev, kateri bi definitivni odbor volili in izrekli svoje mnenje, ali so le za spominek ali za ustanovo. Tazbor bi naj se sklical tisti dan, kedar bo mariborska čitalnica obhajala svojo desetletno obletnico, ker se bo tačas gotovo mnogo rodoljubov v Mariboru zbralo.

Politični razgled.

Obe zbornici državnega zbora ste imeli vtorek seje, pri katerih so se obravnavali predmeti brez posebne politične važnosti. V gosposki zbornici so se sprejeli postavni načrti o uravnavanju plače učiteljev na državnih pripravniških in vajnih učilnicah, ktere so s prvimi v zvezi, potem postava o organizaciji rudniških oblasti in o nekterih železničnih predlogih. Zbornica poslancev pa je imela na dnevnem redu postav o zemljiščinih knjigah ter pri tej priliki sklenila posilno poverjenje (Legalisirungszwang) po §. 31. postave za zemljiščine knjige, vsled ktere se morajo vsa pisma poveriti, da so sposodne za vknjižbo (Intabulation).

Glede sprave s Čehi se poroča, da sta imela Rieger in Pražak vtorek zadnjo konferencijo z grofom Hohenwartom, ter da so se porazumeli o vsem, kar je bilo v spomenici zahtevanega. Odvisno je tedaj edino le od krone, kdaj se bode sprava potrdila.

Z Nemčije se bere važna vest, da se je na Hanoveranskem pričela opozicija proti Prusom. Mestni zbor glavnega mesta namreč z 12 proti 11 glasom ni dal privoijenja, da se mesto okinča pri vходу vojakov, akoravno se jim je bilo naznanilo, da bode sam cesar

Kaj so Ogri dalje počenjali s Hrvaško; kaj so novo oktroirali in kako strašanski vmazano so narodno stran izrinili iz zbora; kako so naposled sklepali tako imenovano pogodbo, to je vam, čestiti bralci, še dobro znano vsem. Strossmayer se po tem času ni, vsaj očitno, nič več pečal s politikom, pač pa je dalje gojil svojo blagodejnost. Najposlednejši čas ga najbolj zanimalje stavba nove stolne cerkve v Dijakovu, — stavba novega svetišča, ki bode baje našemu veku spričilo največe umetelnosti. Zato stavbo je vladika dosle že dal 200.000 gld.; vrh tega je založil 50.000 gld. za zidanje na dalje, 53.000 za material, za malerije na zidi v svetišči pa 100.000 gld. — Ko bi našli vse, kar je ta vzornik podaril cerkvi in narodnim namenom v dvajsetih letih, gotovo bi bilo novcev ogromen znesek.

Strossmayer je krasen mož, brhek, visok, visokega čela; vede se prav elegantno, vendar neprisljeno: njegova resnična prijaznost se edini z redko duševno vzvišenostjo; njegova beseda je neizrečeno čaralna. Njegov značaj je slovansk, rahel, ali neomajljiv. Strossmayer je izborni omikan in učen. Svoje vednosti je pomnožil s pogostim popotovanjem po zapadni Evropi. Zolasti ljubi umetelnosti znanstvo in torej najraje občuje z učenjaki in umetelniki. Za tega delj je znan z odličniki — slovanskimi in ptujimi.

Lehko smo Jugoslovanije ponosni na tega korenjaka, na tega narodnega velikana. Živela Jugoslavija! Živel na vekov veke Josip Juraj Strossmayer!

Viljem pri vrodu nazoč. „Bresl. Ztg.“ pravi, ka so agentje bivšega hanoveranskega kralja ljudi strašili s tem, da bo v četrta leta že vojska med Prusko in Avstrijo, kateri bo Ruska pomagala, potem bo Pruska zmagana, hanoveranski kralj se vrne na prestol in bo vse odpadnike strogo kaznoval. Sicer pa sploh dobivajo Nemci po končani zmagini svečanosti otekle lase, Virtemberžani že tožijo o nevhvaležnosti Prusov in celo pri dvoru je nastala nevolja. Zarad denarja odločenega kot darilo vojskovodjem se pipljejo na vse kriplje, da bi se le za tega ali onega generala kaj odščipnilo. Zasluge, ktere se navajajo, bi zadostovale vsem evropskim generalom na stoletja.

Južnonemški knezi dobé vkup štiri milijone tolarjev. S cesarskim (pruskim) ukazom ste razpuščeni druga in tretja vojska. Posadne trume na Francoskem stopijo v enotno zvezo in poveljnik jim je general Manteuffel.

V Parizu je republikanični glavni odbor v Turbigo-ulicah naznanil svoje kandidate. Na čelu stoji Gambetta, kateri je kandidatura tudi prevzel.

Razve volitev pa najbolj zanima velikansko posojilo dve milijard, kteremu so nadeli pomenljivo ime „l'emprunt de la delivrance“ in ktero se zvršuje dosti dobrimi pogoji. Promet v Parizu se je oživel v vsacem oziru, samo brzojavne zveze še niso vse gotove in je telegraf prost samo za vesti, ktere so v zvezi s posojilom.

Vojaške sodnije še niso pričele svoje delavnosti, ogromna število vjetih upornikov, pri katerih se vsigdar niti identiteta določiti ne more, zahteva mnogo priprav. Rochefort, ki pride prvi na vrsto je še vedno bolan, zagovarjal ga bo imenitni odvetnik Lachaud.

O prilici odhoda princev orleanskih piše „Times“ poseben članek, v kterem posebno to povdarja, da so Orleanci bili tako pošteni, ka so se ves čas svojega večletnega bivanja na Angležkem zdržavali vsake politične spletarije. Ravno to, da niso gostoljubne tla angležke zloporabili za polično tajno snovanje, jim je pridobilo spoštovanje vseh Angležev. To je jasen migljej staremu zarotniku v Chiselhurst, Napoleonu, in treba je vse njegove nesramnosti, da tega noče razumeti. Dalje svetuje „Times“ princema orleanskima, naj si ohranita še dalje politično potrpežljivost, kajti sovraštvo in moč demokracije sta sedaj na Francoskem mnogo burnejša, nego za časa njihovega očeta.

Iz Algijera se piše, da upor še ni končan in zmagani. General Cérés je prodril do vasi Bordj, ktera je popolnem vpepeljena; posadka bližnje trdnjave je zdržala 46 dnevno obsedanje. General Lallemant pa je baje še vedno v Tizi-Uzu, kjer se združita z generalom Cérés-om, da gresta vkup rešit trdnjavo National. Upor se še širi.

Razne stvari.

* (Razpisana je služba) finančnega koncipista pri primorskem finančnem ravnateljstvu v Trstu z letno plačo 700 gld. in sistemizirano stanovnično 200 gld. Dotične prošnje ako je mogoče z dokazom znanja vseh deželnih jezikov (laškega, nemškega in slovenskega) naj se predložé v treh tednih finančnemu ravnateljstvu v Trstu.

* (Na Českem) se je nad mestom Tachau oblak vtrgal in nastala je taka povodenj, da je odnesla 60 hiš in raztrgala mostove iz rezanega kamena. Vsa živina je potonila, vrti in polja so strašno razdjani. Ljudi je 18 poginilo.

* (Nezaupnica.) Odbor katoliško-političnega društva v Mariboru je državnima poslancema Brandstätter-ju in Seidl-ju poslal nezaupnico —, ktero, če mogoče, prihodnjič priobčimo.

* (Statistika nezakonskih otrok) po najnovejših razkazilih kaže naslednje jako zanimive razmere. Med 100 novorojenci je nezakonskih: na Korškem 44.45; na spodnjem Avstrijskem 31.50; na Solnograškem 31.16; na Štajerskem 30.29; na gorenjem Avstrijskem 20.94; na Českem 15.51; na Moravskem 12.03; na Kranjskem 12.05; v Šleziji 10.69; v Bukovini 10.30; na Primorskem 8.10; v Galiciji 8.09; v Tirolih 6.41; v Dalmaciji 3.88.

* (O dopisnikih) zlasti v „Tagespost“, nam dohaja toliko pritožeb, da ne moremo vsim kaj. Tako imamo obširno poslano o dopisniku iz Ormuža, kateri sliši travo rasti, ali vsaj reči poroča, ktere niso resnične. Zadnjič je pisal v Tagespošto o nesreči blizu Ormuža, ktera se je pa v Zagorji, več nego deset ur daleč pripetila. Ravno tako poroča o sklepih čitalnice, o kterih niti udom ni nič znanega. Kakor se vidi se je laži že privadil, vrh tega si pa tudi kaj zasluži, kajti „Tagespost“ mu za vsako vrsto plača vsaj 3 krajcarje in to pri njegovih dopisih znaša za vsacega okolo 9 do 24 krajc. — ali pa mu pošilja vendar list zastonj. — Ravno tako piše dopisnik v dunajsko „Tagespresse“ neke praznosti o našem listu ter pristavi, da je gosp. Jurčič že pred nekaj dnevi prišel v Maribor, dasiravno mi še nismo bili tako srečni, ga videti v Mariboru, dasiravno gosp. Jurčič, kolikor povzamemo iz njegovih listov, v tem trenutku potuje onkraj turške meje, po Bosni.

* (Evropska Rusija) šteje sedaj 17.500 ljudskih šol s 722.000 učenci. Večina ljudskih šol je v primeri s prebivalstvom v baltičkih pokrajinah in v Kavkazu. Število novorojenih iznaša po „Golos-u“ vsako leto 3.022.476, med njimi je 108.620 nezakonskih. V glavnih mestih se suče število nezakonskih porodov med 4 do 7 %. Sploh pa se računi na 100 prebivalcev 5 novorojencev in med 100 novorojenci 4 nezakonski. —

* (Iz Novega mesta) se nam piše, da baje tamošnjim deželnim brambovcem za kazen, ker ne razumevajo izrazov „in Doppelreihen“, „rechts um“ i. t. d. in so vsled tega nevkretni, nalagajo tornistre obložene s kamenjem ter da se morajo vaditi noseči tako breme. Ne vemo ali bi se tako postopanje imenovalo „nemška omika“ ali kako, samo to dobro vemo, da bi bilo to surova neotesanost, kakoršna je le pri nas mogoča, ktere bi se moralo nemudoma priiti v okom. Vstroženo bi nam bilo tedaj o tem zvedeti kaj natančnejega.

* (Uradniška spovednica.) Iz Celja se nam nadaljeva je poroča o ondotnih uradnikih: C. k. okrajno glavarstvo: Slaboznani gosp. Schönewetter lomi „bindiš“, slovenski ne zna ne pisati niti brati. Sicer pa menda naši bralci itak kaj tacega o njem niso pričakovali; okrajni komisar Franc Komatz ne zna slovenski; okr. komisar dr. Pavel Wagner, govori „bindiš“, slovenski ne zna pisati, ne brati, a za vajo zadnji čas prestavlja svoje lastne koncepte; Franc Kankowsky, ne govori slovenski, pa svoje koncepte še nekako srečno prestavlja; konceptni pristav: Johann Einfalt je gledé slovenščine vistini „Einfalt“; finančni komisar pl. Garzaroli govori in piše slovenski; tajnik Ludwig Peer govori „bindiš“, slovenski ne zna. C. k. davkarija: Davkar August Wenedikter lomi „bindiš“, slovenski ne zna niti brati ni pisati; preglednik Aloizij Bregant govori in piše slovenski; oficijala: Anton Costa in Johann Zisel govorita „bindiš“, slovenski ne znata ne brati ne pisati, oficijal Anton Kukovič govori in piše slovenski; akcesist Josef Simonitsch govori „bindiš“, slovenski ne zna; c. k. komisar finančne straže Franc Spon, govori tudi le „bindiš“. — Pri c. k. rudniškem glavarstvu nameščeni uradniki: Franc Kamerlander, Johann Tuskany, Anton Kern in Johann Littwinov, ne znajo čisto nič slovenski, ravno tako pri c. k. okrajnem stavbenem uradu gospoda Otto Wagner in Wilhelm Halada, ktera sta tudi v slovenščini nema, kakor riba.

* (Garibaldiju) so v francoskem departementu „Alpes maritimes“ ponudili kandidatura pri prihodnjih volitvah, ktere pa ni hotel sprejeti, ampak je lakonično odrekel: „Grazia, non posso accettare!“ (Hvala ne morem prevzeti.) Tako kratkega pisma nismo navajeni od tega moža, a narekovala mu ga je francoska nevhvaležnost in brezozirnost.

* (V Celovcu) se je včeraj odprla umetnijska in obrtnijska razstava, nadarjena neki z jako lepimi predmeti. —

* (Mariborska čitalnica) napravi 3. julija t. l. zvečer ob osmih občni zbor, pri kterem bo g. denarničar položil polletni račun in pri kterem

pridejo na vrsto nasveti posameznih gg. udov. Vsi
častiti gg. udje čitalnice se k zboru vlnudno vabijo.
V Mariboru 26. junija 1871. Odbor.

Za Tomšičev spominek:

Prenesek	952 gld. 30 kr.
P. n. društvo „Sokol“ v Planini	20 „ — „
Gosp. Janez Kovač v Ljubljani	1 „ — „
„ Jože Sever, kaplan v Trebovljah	1 „ — „
„ Štefan Pernavsl, župnik v Kam- nici	1 „ 40 „

Gosp. Štefan Goličnik, provizor v „Bla- govihdvorih“ na Hrvaškem	2 gld. — kr.
„ Sebastian Roš, inženir v Vrbov- skem na Hrvaškem	2 „ — „
„ France Rapič, duhovnik v Gra- čiči (Galligiano)	1 „ — „
„ Janko Simončič, duhovnik pri sv. Lorencu v pušcavi	1 „ — „
Skup	981 gld. 70 kr.

Dunajska borska 28. junija.

Srebro	122 gl. — kr.
Napol.	9 „ 88 „

Na prodaj

je posestvo, ki ima 4 orale dobro obdelanega zem-
ljišča, lepo, prostorno in zidano hišo z enim nadstropjem,
dobro klet, spodaj 2 sobi, kuhinjo, „štibelc“, v prvem
nadstropji ravno tako. K hiši spada tudi kozolec v naj-
boljšem stanju in zidan konjak za 10 repov. — Pose-
stvo je pri sv. Janezu, okraj Šmarje pri Jelšah, in bi
bilo sosebno za v pokoji živečega prikladno. Več o tem
pove lastnik

(3)

Jurij Vratarič,
posestnik in krčmar v Laškem trgu.

Vse predmete, ki se naznanjajo po raznih časnikih, naj spadajo v eno ali drugo struko, poskrbi N. Glattau-a Bazar za 10 % ceneje, kakor jih dotične firme naznanjajo. — Popolni cenik o več nego 15.000 predmetih zastoj in franko.

Po naslednjih čudovito nizkih cenah
prodaja in razpošilja v kronovine

N. Glattau-a prvi pariški bazar

za Avstrijo na Dunaji,

Stadt, verlängerte Kärntnerstrasse, Nr. 51, v Todesco-vi palači.

darila za gospode, gospe in otroke:

Blago iz dunajskega usnja,

znano kot najbolji fabrikat na svetu.

Ročne torbice za ženske z jeklenim obro-
čem, ena prav velika gld. 1.20, 1.50; iz
najfinejšega šagren-usnja s pozlačeno klju-
čavnicco in okvirom, ena po gld. 1.80, 2.50;
velike gld. 3.340; prav velike gld. 3.80,
4; s predtorbico za 1 gld. več.

Praktični portemonais, za gospe, gospode
in otroke, s pozlačenimi zapornicami ali
gumi-trakom po kraje. 35, 50, 85; fini gld.
1, 1.30, 1.70; prav fini gld. 1, 2.50, 3, 3.50.

Praktični toki za smodke po kraje. 40,
60, 80; fini gld. 1, 1.20, 1.50; najfinejši
2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.

Pisma in denarnice s praktičnimi predeli
po kraje. 60, 80, gld. 1; fine gld. 1.30,
1.50, 1.80; najfinejši gld. 2, 2.40, 2.80, 3.20, 4.

Znamne knjižice (notiz) kraje. 10, 15, 20,
25, 30; najfinejši v usnji vezane kraje. 40,
50, 60, 80 gld. 1.

Potne torbe iz najmočnejšega usnja, s za-
porno ključnico po gld. 2.10, 2.40, 2.70,
3.10, 3.70, 4, 4.30, 4.80. Cene računene po
velikosti.

Waterproof-popočni kovčegi, praktično
upravljeni in razdeljeni po gld. 2.40, 2.80,
3.50, 4; prav veliki po gld. 4.50, 5, 5.50, 6.

Potne sklenice s kupico in usnjem prevle-
čene po gld. 1.20, 1.50, 1.80, 2.10, 2.40.

Krasni albumi

na izbiranje in v čudoviti mnogovrstnosti.
eden za 25 podob kr. 35, 60, 80, gld. 1;
najfinejši okinčan gld. 1.20, 1.50, 1.80, 2,
2.50; za 50 podob kr. 65, 90, gld. 1.20,
1.50; najfinejši okinčan s podobami itd. gl.
1.80, 2, 2.50, 3, 3.50, 4; album za 100 po-
dob gl. 3, 3.50, 4, 5 do gl. 12; za 200 po-
dob gl. 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 7 do gl. 18,
slednji v najnovejši krasotni obliki.

Albumi z muziko, igrajo, ko se odpro, dva
lepa napeva, jako pripravi za darila in
kinč salona. V obliki pol osmerke, najele-
gantnejše vezani gld. 8.50; še finejši gl. 11,
najfinejši gld. 14, 16. V obliki 1/2 osmerke
ravno tako upravljeni gld. 11, 12, 14, 16,
18; krasotvori v obliki četvorke gld. 14,
16, 18, 20, 24.

Pisne mape, vsaka s zaporom, jako praktične
gld. 1, 1.20, 1.50, 2; s popolnim pisalnim
orodjem gld. 2, 2.20, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.

Nesesešerji najokusnejše izdelani z vsemi šival-
nimi potrebščinami po kraje. 45, 60, 80,
gld. 1; veliki gld. 1.50, 1.80, 2 itd.; prav
veliki, najfinejši gld. 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50,
5; krasotvori za darila gld. 6, 7, 8, 10,
12, 14.

Pahlje za plese in šetanje

v naječi zberki. Ena priprosta, lepa, kraje.

Čestiti prebivalci po deželi, ki bi iz Dunaja kar koli radi imeli, lahko vse brez izjemka dobé iz N. Glattau-a pariškega bazara. Tudi najmanjšo naročilo se strogo, solidno in vestno izvrši.

N. Glattau-a prvi pariški bazar

za Avstrijo na Dunaji Stadt, verlängerte Kärntnerstrasse Nr. 51, Eck der Wallfischgasse v Todesco-vi palači.

NB. Prodajalcem poseben rabat.

30, 40, 50, 60; s prav lepo slikarjijo kr. 40,
60, 80, gld. 1, 1.20, 1.40; najkrasnejše oprav-
ljena gl. 1.80, 2, 2.50, 2.80, 3.20, 4.80, 5;
Bouquet cvetlic s znotraj skrito pahljo,
ktera po volji izgine, po kr. 80, gld. 1, 1.50;
najfinejši po gl. 2.50, 3, 3.50.

Najbolji glavnik iz trdega kavčuka.
česalni glavnik kraje. 15, 20, 25, 30, 35;
1 gost glavnik kr. 20, 25, 30; 1 glavnik z
ročajem kr. 25, 30, 35; 1 vtekljivi glavnik
kr. 30, 40, 50; 1 žepni glavnik kr. 10, 15,
20; 1 obvodni glavnik za otroke kr. 10, 20,
25, 30; 1 žepni glavnik s zrealom in kr-
tačo kr. 25, 30, 40, 50.

Najboljše, po novem načinu napravljene
krtače, kakoršne se le tu dobe. 1 krtača
za glavo kr. 30, 40, 50; fine kr. 65, 85,
gl. 1; najfinejši gl. 1.50; 1 krtača za obleko
kr. 50, 60, 80, gl. 1, 1.20; najfinejši gld.
1.50, 1.80, 2; 1 prav fina krtača za zobe
kr. 15, 20, 25, 30, 35, 40; 1 krtača za nohte
kr. 25, 30, 35, 40, 50, 60, 80.

Toaletno milo samo posebno fino. 12 kosov
velikega Glycerinovega mila gld. 1.15; 12
velikih kosov mila iz grenkih mandelnov
kr. 85, gld. 1.10; dvanajstorka cvetličnega
mila z raznimi vonjavami gld. 1.90, 2.50;
dvanajstorka mila v podobi raznovrstnega
sadja kr. 95. Sicer vse druge baže.

1 pisna garnitura, obsežajoča 100 najfine-
jših listov papirja s povoljnimi črkami in
imeni, 100 najfinejših zavitkov in 100 pe-
čatnih znamk. Vse to vkup za gld. 1; še
finejši gl. 1.35; najfinejši z barvanimi zavitki
gld. 1.70.

1000 pečatnih znamk, pozlačeno tiskanih
na nov patentiran način gumiranih, s po-
voljno firmo, grbom itd., velja le gl. 1.60;
500, gld. 1.25.

Najpotrebnejši na potova-
nji je dober Lefauchaux-revolver, s kte-
rim se v 6 sekundah zanesljivo 6krat vstrelji,
brez da bi se petelin napel; razen te hi-
trosti to orožje tudi daleč nese, na 7 mili-
metrov gld. 13.50. 100 patron gld. 3.50;
na 9 milimetrov gld. 17, patrone gld. 4;
na 12 milimetrov gld. 19, patrone gl. 4.50.

Pešni revolverji 5" dolgi po gld. 8.50,
patrone gld. 3.50.

Resna beseda kadilcem! Neredko se pri-
peti, ka po slabem papirji za cigarete o-
stane v ustih slab okus, škodljiv zdravju.
Temu se je prišlo v okom, ker se zamore ka-
diti turški tabak brez papirja prav prijetno.
1 steklena cev, v katero se nabaše tabak,
ktera nadomesti papir in prihrani vso mujo
velja le kr. 25.

Kolosalna razprodaja

od več na kant prišlih fabrik za marele in
solčnike.

Dežniki (marele). Velika lepa marelja gld.

1.50, 1.90; Alpaka-dežnik gold. 2.80, 3.50;
Dežnik iz ponarejene svile (Zanella) gld.
3.20, 3.60, 4; iz težke lionske svile po gld.
5, 5.50, 6, 6.50, 7, 7.50.

Solčniki. Pomladni solčnik iz lionske
svile gld. 1.90, 2.20; s svilno podlogo gld.
2.80, 3; iz navadnega blaga kr. 60, 80; ve-
lik solčnik iz tkanine kr. 80, gld. 1, 1.20;
iz težke svile gld. 2, 2.40, 2.80; s svilno
podlogo gld. 3.20, 3.80, 4, 4.50; senčniki
gld. 1.80, 2.50, 3.

Tovarniška zaloga najboljših preramnic,
za ktere se daje poročstvo. Dvoje iz angleš-
kih koncev kr. 45, 60, 80; svilnatih kr. 85,
95, gld. 1.10, 1.60.

Imenitni peresniki in noži iz bessemer-
jekla, znani kot najboljši na svetu, po kr.
20, 30, 40, 60, 80, gld. 1, 1.20, 1.50.

Imenitno žlice iz bessemer-jekla, dobro po-
cinjene, kakor srebrne nikdar barve ne spre-
mené. Dvanajstorka jedilnih žlic kr. 85,
finejših gold. 1.20; dvanajstorka žličic za
kavo kr. 45.

Kineško srebro s srebrnimi ploščami,
boljši kot navadno kineško srebro, ker se
predmeti iz kineškega srebra prevlečejo z
močno srebrno ploščo, se prodajajo le v
podpisnem bazarji. Poročstvo za kineško
srebro s srebrnimi ploščami se daje na 10
let. 12 žlic le gl. 16.50, žličice za kavo
gld. 9.20; dvanajstorka nožev in vilic
gld. 26.50, 28; žlica za sočivje gl. 3.90,
4.60; 12 nožev za dessert gld. 9.80, 12;
1 solnica najelegantnejša oblika gld. 2.40,
2.85, 3; ščupnica (za poper) gld. 1.45, 1.90;
razsipavec za sladkor gld. 1.90, 2.10; 1
velika žlica za mleko gld. 2.75, 3.40;
1 velika žlica za juho gld. 5.40, 6.40,
7; Slonjaki za nože v novi jako ele-
gantni obliki gld. 3.25; 1 par miznih
svečnikov gld. 4, 4.90, 5.85, 6.30, 7.25.

Kina-Alpaka-žlice, zbog lepote in vztraj-
nosti imenitne. 12 navadnih žlic gld. 2.35,
2.75, 3.50, 4.50, 5.20; 12 žličic za kava gl.
1.30, 1.60, 2.35; 1 velika žlica za juho kr.
90, gld. 1.20; za mleko kr. 45, 60.

Prave pipice za smodke iz morske pene
lepo zrezljane po kr. 50, 80, gld. 1; kra-
sotvori po gl. 1.50, 1.80, 2, 2.50; po ravno
taki ceni so tudi gladke pipice z ustnikom
iz jantara v zalogi.

Najfinejši štajarski in angleški noži in
vilice, dvanajstorka z lesenim ročajem gld.
2, 2.40, 3; z livolo-koščenim ročajem gld.
4.50, 5, 5.50, 6; najfinejši gld. 7, 8, 9; dva-
najstorka za dessert gld. 2, 2.50, 3, 3.50,
4, 5.

Alpaka-svečniki, zbušnjeni, priznani kot
najboljši: visokost 4" 5" 6" 7" 8" 9" 10"
po kr. 40, 50, 60, 70, 80, 90, gl. 1.

Žepni trmometri v etui po samo 25 kr.

Najnovejši nesesešerji v podobi zlatih jajc,
v katerih je tul poln šivank, dvojni konci in
naprtnik iz kineškega srebra, veljajo le
kr. 30.

Dalekogledi (Perspective) z najboljšim ste-
klom, ki daleč dobro kažejo po kr. 60, 80,
gld. 1.

Angleške škarje najboljše baže: škarje za
izrezljavanje kr. 15, 20, 25, 30; 1 škarje
za vrezavanje kr. 25, 30, 35, 40, največe
kr. 50, 60, 70; krojaške škarje kr. 45, 65,
80, gld. 1, 1.20; 1 škarje za luč za svetil-
nice s smrdljivcem kr. 35; 1 verižica za
škarje kr. 20.

Žepne svetilnice s tako priljubljenimi sle-
pilnimi šipami po kr. 60, 70, 80; s 4 krat-
nim slepilom gld. 1, 1.20; v podobi knjige
za vkup zložiti gld. 2.50; svetilnica za bez-
rokavčni žep kr. 80.

Okviri za fotografije po kr. 4, 6, 10, 15;
fini kr. 20, 30, 40; najfinejši kr. 60, 80; v
kabinetni obliki kr. 50, 60, 80, gld. 1, 1.20.

Izvrstne angleške britve (za vsako se
daje poročstvo na dva leta) 1 Gladstone
Razor kr. 80; 1 Prince of Wales Ra-
zor gld. 1.20; 1 prav fina General Na-
pierre Razor gld. 1.60; 1 najfinejša Ad-
miral Razor gld. 2; 1 Model Razor,
najboljša britev na svetu gld. 3, 3.50. Vse
britve v nožnicah. Nožnice z dvema brit-
vama najboljše baže gld. 1.80; Milo za
briti kr. 15, 20; 1 jermen na vijak kr. 45,
brez vijaka kr. 25; pasta za jermen mazati
kr. 25.

Vsacemu gospodu neobhodno potrebno.

Zabojček za briti in toaletno, fin, s ključ-
nico, z velikim zrealom in naslednjimi po-
trebnimi rečmi: 1 fina angleška britev, 1
milo za briti, 1 škatlja iz kovine, 1 kamen
za brusiti in poostriiti, 1 glavnik, 1 krta-
čica za zobe, 1 fina pasta za zobe, 1 kos
voščene pomade, 1 kos mila za roke, 1 skle-
nica fine pomade, 1 flaçon francoskega olja
za lase. Vse to vkup le gld. 2.80.

Jeklena peresa: Škatljica s 144 najboljših
peres kr. 30; Kuhn-ova peresa 1 karton
kr. 60, 80, gld. 1; angleška kr. 80, gld. 1,
1.20; dvanajstorka peresnih ročajev kr. 5,
10, 15, 20, 30, 40.

Ecritoirs, elegantno polirani kovčeki, s
predali, v njih: peresni ročaj, svinčnik, gumi
za izbrisati, 12 jeklenih peres, 2 kosa
finega pečatnega voska le 35 kr.